

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Кonto почт. шлади. 143.322.
Адреса для телеграм:
— „Діло“, Львів. —
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячної в квітні 4.50 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7.50 ал., Німеччині 7.50 ал.,
Швейцарії 8 шв. фр., Чехо-
словацькій 30 ч. к., Румунії 15
лей, Болгарії 7.50 ал., Австрії
7.50 ал. — Зміна адреси 1 зол.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Без зайвих декорацій.

Львів, 5. квітня 1927.

Українська сторона мусить бути знищена, бо вона є слабшою стороною — без обиняків, без зайвих декоративних фраз заповідає львівська „Газета Порання“. Мусить бути знищена тільки тому, що вона тимчасово, в даній розбитковій добі є слабша. Мусить бути знищена, не вважаючи на міжнародний і міжнаціональний закон нашого століття про право самоозначення народів, не вважаючи на той закон, якого проголошено і заістнуванню Польща завдячує своє воскресення із мертвих, свою державну реституцію.

тичної партії. Партія, навіть найбільш україножерна, ніколи так ясно і виразно не спрещує екстермінаційних тенденцій своєї політики, як безпартійний, бульварний орган, за якого ніхто не несе відповідальності, якому дозволено здобуватися на цинічну ширість, а який репрезентує свою безпосередність і примітивність, — те, чим живе і до чого змагає польська маса. Навіть „Слово Польське“ не говорить прямо про неминучість знищення української сторони. Вони плетуть теревені про неістнування української нації, про якісь етнічні гурти, що мають зіллитися в польському морі, про принцип „політичної і культурної єдності й органічності“ польської держави, якому мають бути підчинені всі почини і явища польського життя. Тому така виразна, ясна і тверда заява, без зайвих декорацій, що не потребує ніяких інтерпретацій, подвійно цінна. Правда, ті всі екстермінаційні намагання ми бачимо і переносимо не віднині, однак аж тепер почули ми горде і тверде слово про головну мету польської політики і неминучість знищення української сторони.

Очевидно, всі ті балачки про якісь мирові намагання з польського боку, про те, що нібито українці відкидають мир, що нехтують компромісом на зразок Трансвалю чи взаємин між Німеччиною і Францією та що важке положення українців є якраз наслідком вічної боротьби з українського боку, — все те є пустими теревенями. Всякі є „мири“: тимчасові і перехідні, трішки і навіть „вічні“. Однак нам ніколи ніхто не пропонував ніякого миру, отже ми не мали що приймати, ані відкидати.

Між є свідками того, як право самоозначення криваво здійснюється в Китаю, як той принцип прозябає, виростає й розвертається в Індії, в Сирії, як німецька Австрія змагає до його здійснення шляхом об'єднання з Німеччиною, як Італія посягає на Корсику і полудневе побережжя Франції в ім'я права про самоозначення народів, в ім'я національного принципу. А ще недавно визволилася в ім'я того ж принципу маленька Ірландія, ведучи боротьбу із всемогучою Англією, хоч була слабшою стороною. Не все перемагають сильніші під оглядом фізичним і технічним, часто перемагають носії і борці за великі ідеї.

Коли велика французька революція проголосила право людини і громадянина, то в реалізаційному поході того величнього гасла стрімчула непоборна перепона. Побідники затоптали те гасло, викинули його зі свого словника, але принцип волі людини й громадянина затріумфував знову в революційних рухах 1848 р., докочуючись аж до границь царської імперії. Там зустрів він непереможну перепону. Всесильний царат аупинив той горожансько-еманципаційний рух, але на своє нещастя, бо 70 літ пізніше дочекався більшовицької революції, яка похоронила не лише царат, але й право людини та громадянина.

Посторонній глядач, вичитавши в „Газеті Поранній“ це credo польської політики: *Ucrainam delendam esse!* — і слідкуючи за нашими замітками, може і скривиться. По-що — мовляв — займатися писаниною бульварного органу? А однак треба в деяких випадках і на цей „орган публічної opinii“ звернути свою увагу, не вважаючи на те, що він не репрезентує ніякої організації, ніякої польської полі-

тичної партії. Партія, навіть найбільш україножерна, ніколи так ясно і виразно не спрещує екстермінаційних тенденцій своєї політики, як безпартійний, бульварний орган, за якого ніхто не несе відповідальності, якому дозволено здобуватися на цинічну ширість, а який репрезентує свою безпосередність і примітивність, — те, чим живе і до чого змагає польська маса. Навіть „Слово Польське“ не говорить прямо про неминучість знищення української сторони. Вони плетуть теревені про неістнування української нації, про якісь етнічні гурти, що мають зіллитися в польському морі, про принцип „політичної і культурної єдності й органічності“ польської держави, якому мають бути підчинені всі почини і явища польського життя. Тому така виразна, ясна і тверда заява, без зайвих декорацій, що не потребує ніяких інтерпретацій, подвійно цінна. Правда, ті всі екстермінаційні намагання ми бачимо і переносимо не віднині, однак аж тепер почули ми горде і тверде слово про головну мету польської політики і неминучість знищення української сторони.

Очевидно, всі ті балачки про якісь мирові намагання з польського боку, про те, що нібито українці відкидають мир, що нехтують компромісом на зразок Трансвалю чи взаємин між Німеччиною і Францією та що важке положення українців є якраз наслідком вічної боротьби з українського боку, — все те є пустими теревенями. Всякі є „мири“: тимчасові і перехідні, трішки і навіть „вічні“. Однак нам ніколи ніхто не пропонував ніякого миру, отже ми не мали що приймати, ані відкидати.

Очевидно, всі ті балачки про якісь мирові намагання з польського боку, про те, що нібито українці відкидають мир, що нехтують компромісом на зразок Трансвалю чи взаємин між Німеччиною і Францією та що важке положення українців є якраз наслідком вічної боротьби з українського боку, — все те є пустими теревенями. Всякі є „мири“: тимчасові і перехідні, трішки і навіть „вічні“. Однак нам ніколи ніхто не пропонував ніякого миру, отже ми не мали що приймати, ані відкидати.

Очевидно, всі ті балачки про якісь мирові намагання з польського боку, про те, що нібито українці відкидають мир, що нехтують компромісом на зразок Трансвалю чи взаємин між Німеччиною і Францією та що важке положення українців є якраз наслідком вічної боротьби з українського боку, — все те є пустими теревенями. Всякі є „мири“: тимчасові і перехідні, трішки і навіть „вічні“. Однак нам ніколи ніхто не пропонував ніякого миру, отже ми не мали що приймати, ані відкидати.

Очевидно, всі ті балачки про якісь мирові намагання з польського боку, про те, що нібито українці відкидають мир, що нехтують компромісом на зразок Трансвалю чи взаємин між Німеччиною і Францією та що важке положення українців є якраз наслідком вічної боротьби з українського боку, — все те є пустими теревенями. Всякі є „мири“: тимчасові і перехідні, трішки і навіть „вічні“. Однак нам ніколи ніхто не пропонував ніякого миру, отже ми не мали що приймати, ані відкидати.

Очевидно, всі ті балачки про якісь мирові намагання з польського боку, про те, що нібито українці відкидають мир, що нехтують компромісом на зразок Трансвалю чи взаємин між Німеччиною і Францією та що важке положення українців є якраз наслідком вічної боротьби з українського боку, — все те є пустими теревенями. Всякі є „мири“: тимчасові і перехідні, трішки і навіть „вічні“. Однак нам ніколи ніхто не пропонував ніякого миру, отже ми не мали що приймати, ані відкидати.

Очевидно, всі ті балачки про якісь мирові намагання з польського боку, про те, що нібито українці відкидають мир, що нехтують компромісом на зразок Трансвалю чи взаємин між Німеччиною і Францією та що важке положення українців є якраз наслідком вічної боротьби з українського боку, — все те є пустими теревенями. Всякі є „мири“: тимчасові і перехідні, трішки і навіть „вічні“. Однак нам ніколи ніхто не пропонував ніякого миру, отже ми не мали що приймати, ані відкидати.

3 наддунайської столиці.

Свята Бетовена.

Відень, 31. березня 1927.

Бетовенівські свята, під вражіннями яких був цілий Відень і взагалі ціла маленька Австрія з усіми без винятку її політичними й містечкескими угрупованнями, закінчилися. Слід признати, що Відень відгукнувся гідно на 100-ліття смерті геніяльного музика-композиста, що жив і творив у його мурах серед більше як несприятливих обставин, особливо матеріальної натури. Справжнім його меценатом був тільки український гетьманчик Андрій Розумовський, що був у Відні російським амбасадором і як великий любитель музики опікувався і гостив у себе всіх тодішніх музиків: Бетовена, Моцарта, Гайдна й ін. З вдячності за те Бетовен присвятив деякі свої твори (прим. *Ориз* 26, т. зв. квартет Розумовського) йому, синові останнього гетьмана України, а знавши музику впевняють, що під впливом Розумовського і його оточення Бетовен увів у свої твори й деякі мотиви з українських народних пісень. На превеликий жаль, на святі Бетовена у Відні не було нікого з українського музичного світа, хто вказав би коли вже не в окремій рефераті, то принайменше в журнальній чи газетній статті на цю інтересну сторінку в творчості великого музика. Були тут на ювілейних торжествах заступники всіх європейських держав і великих музичних установ з цілого світу, але ні Велика Україна ні Західна не вислала хоч би одного представника з відповідним рефератом до Відня, що міг був може викликати й сенсацію і про що булаб певно заговорили преса цілого культурного заходу. Ми ще раз виявили, що в сімі культурних народів нас начебто не було, тому не дивуємося, що при найближчій подібній нагоді нас зовсім знехтують, коли ми не вміли запрезентувати себе самі там, де мали до цього ідеальну нагоду і змогу. Що при цій нагоді можна було дуже гарно спопуляризувати українську музику й пісню, не треба й говорити. Цього не зроблено, як не робиться у нас багато інших важких справ, зв'язаних з пропагандою в чужинському світі нашого імені, нашого положення і наших надбань в різних ділянках життя.

Щож до самих ювілейних торжеств у пам'ять Бетовена, то програма їх була така богата й різноманітна, що її годі хочби охопити в одному короткому дописі. Скажу тільки, що були святкові вистави в опері й великанські концерти під диригентурою славних світових музиків, були академії і інші свята (по костелах), а окремо влаштовано в мурах університету національний зїзд музиків, на якому читано реферати на пленумі і в кількох секціях (там і було місце на український реферат). При тому зауважу, що всі віденські органи державно-німецької преси значно видали з приводу тих свят значно збільшені числа з численними додатками. Якато ілюстрованими додатками. Якато так зложити з тих свірт задрюкованого в пам'ять Бетовена паперу окрему бібліотеку, то булаб це не одна з багатьох бібліотек у Га-

• • •

Пам'ятайте, що всякі збірки на нагробник на могилі І. Франка треба посилати до Центробанку (Львів, Ринок ч. 10. 1. пов.) на шадничу книжечку ч. 7910.

Українська сторона мусить бути знищена, бо вона є слабша — твердить „Газета Порання“. Очевидно, автори таких екстермінаційних маніфестів зовсім не здають собі справи з національних духів. А яко-

Львів, Панська 15.
Гуртова і детальна
продаж гнутих меблів.

Про наукову діяльність секції та її керівника д-ра В. Левинського виступав обширний реферат проф. д-р Михайла Яковського. Через відсутність місця ми не можемо собі дозволити напередити змісту цього реферату. Зазначимо тільки, що за 30 літ свого існування ця секція 25 томів наукового збірника 1330 аркушах друку. Всі ці збірники були під редакцією д-ра Володимира Левицького. В тій секції майшли представлення наукові роботи з полів математики, фізики, зоології, мінералогії, анатомії, географії, медицини і психології. Всі вони розгорнулися в неогроженій українській переліт, тобто кляли під впливом розвитку тих наук у нас. За ці 30 літ праця дала дуже великі та змістовні. Нині працює з рамками секції науково інтенсивно під проводом д-ра Левицького бактеріологічна лабораторія сою

ПЕРШОРЯДНІ ВУДЖЕННИ

на світа, найліпшої якості виключно з некроного мяса поручає Ф.на

С. Войцеховські

Львів, вул. Краківська ч. 1
На провінцію висилає відвортно.

Підписання Італійсько-Мадярьського пакту.

Рим, 4. квітня 1927.

Нині приїхав тут мадярьський прем'єр-го. Бетлен. Мусоліні прийняв його у палаті Чі. Народи торкались актуальних політичних справ, що цікавлять Італію та Мадяри. Підписано трактат про дружбу, примирення-розумний трактат між Італією і Мадяриною. Мусоліні вручив го. Бетленові особисто велику стяжку св. Ма-

ркія і Лазаря, яку мадярьському прем'єрові надав король.

Будапешт, 4. квітня 1927.

Часописи стверджують, що метою по-розожі гр. Бетлена до Риму є доступ Ма-ршіни до моря. В тій справі йдуть теж переговори з Югославією.

Спільна нота до Китаю.

Лондон, 4. квітня 1927.

Агенція Райтера повідомляє, що вручен-ня кантоському уряду спільної ноти урядів: Вел. Британії, Японії і Злуч. Держав слідуватиме в найближчих днях. У тій ноті згадані уряди домагатимуться відшкодування за втрати, заподіяні їх го-рожанам у Китаю.

Національний характер ки-тайської революції.

Париж, 4. квітня 1927.

Міністр закордонних справ кантосько-го уряду Чен в інтерв'ю з кореспондентом "Пті Парізієн" у Шангаю підкрес-лив, що революція в Китаю має харак-тер національний. Будучий Китай принімає прихильно участь закорд. капіталу і про-мислу у своїм господарській житті. Уряд заопікується всіми госп. підприємствами під умовиною, що не будуть виявляти по-літичної тенденції.

Польсько-більшовицький пакт.

Берлін, 4. квітня 1927.

"Вельт ам Монат" повідомляє, що в найближчих днях буде заключений більшо-вицько-польський пакт. Мін. Залеський у зв'язі з ратифікацією пакту після 3. трав-ня поїде до Москви.

Воеводи Сх. Галичини у ві-цетмін. внутр. справ.

Варшава, 4. квітня 1927.

Нині держ. підсекретар мін-ства вну-трішніх справ Ярошинський конферен-вав з львівським воеводою Галапюком, стани-славським воев. Корсаком і тернопільським воев. Квасницьким у справах го-сподарських, самоврадних і політичних тих трьох воевідств.

Розстріляння польських о-фцерів за шпіонажу.

Торунь, 4. квітня 1927.

Нині закінчився перед тутешнім військо-вим судом процес за шпіонажу в користь

ного чоловіка в Галичині* і проф. д-ра Р. Цегельського на тему: "Розвиток поглядів на природу світла та криза в сучасній оп-тиці", відпали через недостатку часу.

Накінеш прийнята ювілянта від Виділу Наукового Товариства ім. Шевченка те-першій його голова академик д-р Кири-ло Студинський. Він аложив йому подяку за працю та заслуги для української нау-ки, а в признанні заслуг для Науков. Т-ва ім. Шевченка вручив ювілянтові від Виді-лу Товариства на пам'ятку золотий пер-стен з шафіром і двома брилянтами. Всі присутні повітали це великим апляв-зом та счинили ювілянтові ще раз сердеч-ну овацію.

Вечером тогож дня відбулося скромне прийняття ювілянта в одному з львівських ресторанів, на якому він в оточенні сво-їх товаришів праці та прихильників пере-жив кілька хвилин серед приємної та ін-тимної атмосфери споминів з недавніх ще, але всеж так давнини уже нині часів.

І. Дрекер і С. Плоша
Капитула 2.
вілья постелеве 1841

Знищення.

З безсмертних подяк півніської поліції.

Українське населення Львова пришло вже до беззастанних ревізій та арешту-вань, яких доконує політична поліція се-ред українців. Як би вони перинилися, то наше громадянство відчувало це просто як якусь велику несправедливість, а може й з того приводу відчувало деякий жал до польських сторожів безпеченства за їх неувагу, бо всеж треба признати, що сво-їми ревізіями і частими відвідинами, по деяких українських домах "сальонна" поліція вчить українців "сальонності". Зразок такої сальонності та доброго то-ну політичної поліції хочемо саме навести та записати на вічну пам'ять поколінням грядучим.

сусідньої держави проти польських офі-церів Урбаняка і Пйонтека. Обоє засу-джено на деградацію, виделення з війська, позбавлення горожанських прав і кару смерті (розстріл) з тим, що Урбаняка ма-ють розстріляти першого. Президент Польщі не помилював засуджених, тому обох розстріляно в однім торуньським форті.

Меншотства комісія розпи-сує анкету.

Варшава, 4. квітня 1927.

На віаторковій засіданні комісії для справ національних меншотей обговорю-ватимуть справу анкети, яку комісія має розписати до різних дієчів Сх. Галичини. Анкета ця має торкатися виконання азигових законів і діяльності адміні-страції в Сх. Галичині. Як відомо, доте-першій член комісії ред. Голушко не бу-де належати до комісії. Його наслідника ще не визначено.

Масариків пам'ятник в Уж-городі.

Ужгород, 2. квітня 1927.

Складено тут комітет для збудування пам'ятника президентові Масарикові. До комітету належать військові і цивільні без ріжниць національності й віроісповідання. Міністра почт і телеграфів прошено, щоб дозволив на видання спеціальних поштових марок для Закарпатської Русі. Марки ті важкі будуть лише три дні, а дохід при-значений буде на побудування пам'ятника. Постановлено по всіх місцевостях Закар-патської Русі улаштувати збірковий тиждень на дохід будови пам'ятника.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 892'50—893, кана-дійський долар 888'50—889. Банк Поль-ської платив за доларів у готівці 891, за Нью Йорк 891, англійський фунт 43'37, швейцарський франк 171'72, французький франк 34'90, австрійський шілінг 125'59, німецькі марки 211'25, данські гульдени 173'10.

Є у Львові скромна і дуже спокійна укра-їнська родина Сеників, що мешкає в домі при вулиці Риперській. Сподобала собі поліція цей український дім і відвідує во-го вдень і вночі. Та булоб це не в той як би обмежилася до благородної інві-ляції самого дому та до збирання інфор-мації про родину Сеників у сторожів, су-сілів і т. д. І тому вона часто аскакує і до сепеліни помешкання родини. Дуже любляться в таких візитах, а особливо насолоджуються візитами у замешканого там урядника "Сокола-Батяка" п. і. Гре-шаків. Скільки ревізій не було у Львові, менше з тим з якого приводу, чи наслідком затьми місяця, чи місячної пошти, чи аскастро-фі на Фальорді, чи землетрусу в Японії, то при кожній нагоді "благословенна" візита поліції не мине цієї родини. (У Львові більше таких родин!). Ось недавно при-несла метеорологічна польська централь-на вістка, що у Сх. Галичині має бути велика буря, і це вже вистарчило, щоб "сальо-нова" поліція для 4. п. м. досвітком ало-жила візиту п-ву Сеникам, і замешканому в них п. Грешаків. П. Грешаків "сальо-нові" забрали зі собою, але чому і за-чим шукали в кімнаті, де дежить так-ко нещастя панна Сениківна, ніхто не додумався і ніколи не дізнається. Чому ту сильно недужу людину випитува-ли, індагували і тим самим мучили, впли-туючи про брата, якого від рязу літ нема у Львові, теж важко додуматися. Та це важко зрозуміло для "малокультурних" і "невишуканих" українців. Для бонтонних і шиконних "джентельменів" з польської поліції це саме й є признаком сальонно-сти. Признакою висококультурного розу-міння своєї мсії є відвідувати частенько не безпечно недужу людину, і "банити" її приємними питаннями про перебудування десь за кордоном брата. Своном бонтонні польські поліцейські дефеянники!

НОВИНКИ.

— Конфіскація. У вчорашньому числі "Діла" сконфісковано в цілості вступну статтю "Знищення — до краю". Це 30-а чергова конфіскація в цьому році.

— Успіхи нашого півніста на чу-жбні. Пішуть нам з Берліна: Дня 22. бе-резня zorganizувала Державна Музична Академія в Берліні окремий концерт на-

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане Редакції не відповідає.

Вже надійшли Останні Новости

на виступі і літо для Пиль-
: : : до фірми : : : :

АНТІН УВЕРА

Львів, вул. Галицька ч. 10.
Філія в Тернополі,
Дрогобичі і Стрию. 18—80

шому п'яністові Антонові Рудницькому, своєму буйному ученикові. В програмі кон-церту були твори Баха, Шуберта, Дебюсі і Шимановського. У програмі другого та-кого концерту, який приготувала Академія для інших 4 своїх буйних учеників на 11. квітня, знаходимо композицію п. А. Руд-ницького "Vier Belmonte-Lieder für eine ho-he Singstimme und Klavier", яка буде ви-конана при співучасті члена "Союзу буй-студентів Державної Музичної Академії".

— Зізд німецьких студентів з ці-лої Польщі відбувся в днях 21.—24. бе-резня ц. р. у Львові в організаційних і культурно-освітніх справах. Зізд стану-ла на становищі оборони німецького елеме-нту перед польським залпаом, але одно-часно декларувала свою лояльність для польської держави. Цей зізд — четвертий в черзі в Польщі по зіздах у Познані, Лодзі й Варшаві. По зізді відбулася про-гулка учасників до німецьких колоній у Сх. Галичині і в Карпати. У всіх вищих школах Польщі студіює ок. 200 німець-ких студентів.

— Нова спортова площа у Львові. Німецький спортивний клуб "Uis" у Львові що грає не-останню ролю в Б-класовій Лізі, приступив до закупки власної площі. На цю ціль німецька колонія у Львові аложива вже поважну суму і площу за-датковано сумою 1,000 доларів. Німецькі спортивні круги сподіються зібрати до 15 червня ще 2,800 доларів і таким чином площа буде в цілості заплачена. Крім членських вкладок, спеціальних збірок і декларацій на закупку площі збираються ще гроші при допоміжні непрацюючих у нас від довшого часу негелок.

— З подського звірництва. Далеко розправа проти Мендла Лякштайма, купця у Львові при вул. Городецькій, що за-в'язав свою малолітню служницю Розалію Піс-доньку халушницю з Ляшюк Мурованих, відбулася дня 2. квітня в варшаві окру-жному суді у Львові. На розправі переслу-хано свідків пошкодованих, що потверди-ли отриманий злочин Лякштайма і свідків об-винуваченого, між ін. молодого хлопця Кіля, якого обвинувачений хотів когось зробити вивинкомом цього злочину. По промовах заступника пошкодованого д-ра Льва Галкевича і заступника обвинуваче-ного д-ра Кібіна суд засудив Мендла Лякштайма на три місяці тажкої азишні. Оборонен обвинуваченого застеріг собі три дні до надуми, а прокуратор відхилив щодо низького азишу кару. Пошкодовану Розалію Піс відіслав суд з її претензіями за відшкодування на дорогу цивільного права.

— Нові здобутки. Кількох російських фізіологів під проводом Мануїлова скла-кується своїми дослідками довести, що на підставі краплі крові можна означити, чи належить вона до мужчини, чи до жі-нки. Паралельну працю ведуть віддана ві-денська вчені Герман і Шієр. Ці дослід-мають велике значення для кримінології. — Американські фінансисти заплатили і мільон доларів якомусь російському інженерові за фотографічний автомат, який робитиме знімки після виконання грошей. Інженер, со-ціаліст, признає усі гроші на добродійні цілі.

— Нововідкритий Крес. Загалом по-ширений погляд, який європейська преса повторяла нераз, що найбагатші люди в світі це американські мільярдери Рокфе-лер або Форд, розвідав свіжо англо-індій-ський журналіст Ніхаль Синг. Найбільше скаб'юса має індійський магараджа Гаїде-рабаду. Коті. Він має 13 мільйонів піддан-ців, які складають високі податки в доргоцінних каменних і золоті. Його скаб'юбравий у північних касях великокаскит підземель, які щороку збільшуються. Синг бачив там такі "гори" діаманта, брильянтів, рубінів і золота, що, як упевнен магараджа, лише те, що він йому показав, обійняє на 130 міль. дол. Більше цей скаб'юбравий як мерт-вий, неварушений капітал. Є чим розбу-дити апетит підданих на революцію! Хто хотів би забрати багатство Форда, не ма-тиме з нього нічого, бо його головна сі-ла: творча продукція без діаманта і золота.

— Віміна молоді. У Франції powsta комітет, який при допомозі уряду азда-ється винимомо шкільних дітей і студентів підчас ваканцій з дідями німецьких родин. Вже минулого року почалась ця робота. Вже минулого року почалась ця робота. Вже минулого року почалась ця робота. Вже минулого року почалась ця робота.

— Іронія слани. Музичне товариство містечка Фіндирхен має жічку волосся Бетовена, яку взяв собі колись на спани його приятель, музикант Санте. За цю

мичку один американський мільярдер жертвує 10.000 доларів. І дістане її. А містечко матиме за ці гроші новий будинок музичного інституту. Яка іронія слави! Чи за 10.000 доларів не був би собі дав Бетовен на життя острити всієї буйної чуприни!

— **30-ліття фонографу.** Цього року, і то саме тепер, минає 30 літ від винаходу, що став одним із найбільше поширених джерел розважки родинного життя. Офіційний титул винахідника фонографу має Едісон, тому, що він перший пустив у світ готовий апарат до загального вжитку. Але ідея не є його власна, оригінальна. Найбільше предтеч мав він між французами. Вже в 1632 р. якийсь попередник Верна описує апарат, який наслідує людський голос. Англійський учений і лікар Томас Юнг сконструював такий апарат під час наполеонських воєн, уділений згодом французамі Дюгамелем (1840 р.) і Лісабу (1857 р.) та німцями Вертгеймом і Гельмгольцом. Продовжували працю над таким апаратом друкарський робітник Скот у Франції і француз Марсель Деспресі, що почали наслідувати людський голос шумом тремтучої мембрани. Але найбільшим суперником слави Едісона є відомий паризький поет, ботеміст Шарль Кроос, який склав в Академії Наук точніший опис винайденного фонографу. Академія поставилася до винаходу досить скептично й Едісон саме два тижні пізніше, після прочитання справоздання Крооса, подарував світові перший зразок свого апарату.

— **Науково-освітні дивогляди.** На останній конгресі російських учених відкрили такі правди: 1) Комісар освіти Луначарський признав прилюдно, що життя показало неможливість переведення його шкільної програми; 2) щойно за 20 літ буде стільки народних шкіл у РСР, скільки їх треба вже нині; 3) нема потрібних учителів; 4) ніхто не хоче бути вчителю, бо навіть професори приневолюди працювати „на акорд“; 5) комісар освіти має намір стримати на кілька літ прийняття дітей до школи, бо вже тепер вони тиснуться в негигієнічних будівлях; 6) фільмолг Марр сказав голові освіти на конгресі, що не знає, на яку планету треба би посадити Луначарського, щоб він міг мати приблизний погляд на відносини між російськими ученими.

— **Нова нова.** Наукова експедиція до Тибету, зорганізована у свій час Берлінською Академією Наук, принесла один несподіваний мисл: знавці східних мов наблизили між привезеними рукописами тексти у невідомій домі мові. Німечки та англійські фільмолги працюють над відчитанням цих текстів.

— **3 жіночих рекордів.** Першим і єдиним жіночим „генеральним музичним директором“ є директорка париської фільмолгичної оркестри пані Льоля Воссан. Її оркестра є головним центром „міжнародної музики“ в Парижі, де є більш як 150 концертно-оркестрових організацій. Вона дістала від союзу париських музичних консерваторій узагодження ангажувати до своїх концертів визначених німецьких співаків, що є, звичайно, французько-німецькі взаємини, також неабияким успіхом.

— **Світлова всячина.** В 1926 р. перейшло через Відень у світ 40.000 емігрантів із різних європейських країн. — Берлінський магістрат добуває позику від американських банкірів у сумі 150 міль. дол. на будову 14.000 домів на просторі т. зв. „великого Берліна“. Шось так, як „маш“ Львів! — Один із знавців мистецтва Се у дзвін тривоги, що з Європи щовоз більше дорожочинних об'єктів переходить у руки власників „дзвездного доктра“. Трагедія подвійна, бо американські мільярди держать образи в таких теплих кімнатах, як держать улюблених котів, а образи в такій температурі не довго можуть перетривати. — У Парижі помер визначний маляр Поль Гелле (Helle), відомий головню своїми жіночими портретами. — Відомий американський банкір Морган признав 40.000 дол. неарольогічному інституту на студії над неадутою ластаричної енцефалії (неприродного ску); на що неаду вмерла 2 роки тому його жінка. — На передмісті Парижа нашла досвіта на вулиці 25-літнього англійського аристократа, Мосабі, офіцера „королівського полку“, зовсім голого. Він заявив, що, від часу, як виїхав із Лондону тижнем тому, нічого собі не пригадає. Поліція вважає, що відкрив авантюру, в яку він вплутався, а яку скривав.

— **Руханковий попис дівчат.** Спортивний кружок українських дівчат „СКУД“ (перший у нас) при III. жіночій державній семінарії у Львові влаштує в п'ятницю 8. квітня ц. р. в год. 7-ї міа. 30 вечером т. зв. свято „СКУДА“. В програму свята входять крім руханкових пописів також вокальні точки. Варто, щоб наше львівське громадянство подивалося успіхами того першого українського спортивного гуртка дівчат та явилася громадно на його свято.

Дописи.

— **Самбірщина.** (Катастрофа пожеж.) Сумно записалася у нас неада для 27. березня, бо в тім дні погоріло в Майні коло Луки около 30 господарств, а вечером того дня було аж 3 огні в нашій стороні, а саме в Сікоричах з будинки, в Куличах Шлах. 6 господарств, а в Бі-

лині Великій 2 господарства. Тут погоріли два молоді господарі: Михайло й Кориндо Луцький, яким згоріли стодоли, повні паші, а Михайлові й вся худоба (6 тарних корів і 3 коні). Шаста лиш, що не було тоді вітру, а люди ще не спали та кинулися до рятунку, бо могло піти під села з димом. При тому показалося, що наші села не мають сикавок, ані ніяких пожежничих приладів. Нема також зорганізованих наших пожежничих товариств, бо уряди й поліція перешкаджають в їх розвиткові та кривим оком дивляться на всяку організацію і на всякі хоч би найменніші вправи нашої сільської молоді. Добре було би, щоб головні управи Сокола-Батька і Лугів зробили відповідні старання у воєвідстві та аказали на ті великі страти, що їх поносить сусільність через таке поступовання властей.

ОПОВІСТКИ.

— **Святочний концерт** для вишановання 100-літньої річниці смерті Л. Бетовена відбудеться в суботу дня 9. квітня ц. р. в салі Муз. Тов-а ім. М. Лисенка о год. 8. вечер. Білсти в ціні 1—4 зол. поручає Книгарня Наук. Тов-а ім. Шевченка Ринок 10. в день концерту вечером каса. 1879 1—2

— **Старосамбірщина позирі** Дня 12. ц. м. у вівторок концерт в честь Т. Шевченка. Присутність даймо доказ пошани великого генія.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

— **ІДЕАЛЬНА ПІСТА** до зубів **КРЕМ** **ПЕРЛОВИ** Ігнатович Львів. 956106-?

30 ЗОЛ. коштує столове накриття на 6 осіб з хінського срібла у Мандля, Коперника 14. 1773 2—?

— **ПРИГОДИ КАЧУРИКА**, прегарне оповідання для дітей з образками, кольорова вистітка, великий друк, ціна 80 сот. Адреса заповнення: М. Матвійчук, Львів, Пільсудського (Панська) 17. В друку: Золота рибка. 1838 3—5

— **СПОКІЙНИЙ**, роботящий чоловік середніх літ, умілий обходиться з електр. моторами, дістане постійне замкття. Зголошення до Адміністрації. 1870 1-2

— **ГОДИННИК** Ваш буде найліпше на правлений у Івана Сельскрайха — Львів, площа Марійська 5. 1873а) 1—10

— **КАЛЬОТРИКС**, одинокий середник проти випадання волосся, до набуття в Народній Торговлі в Сокалі. 1864а

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудка **д-р Фелікс Ган** **Львів, Городецька 46.** 1878 Пересвітлена Рентгеном. 1-25 Телефон 834.

— **Лікарсько-дентистичне Заведення** **д-ра Симона Раппапорта** **Якова Насса** **Львів, вул. Сикстуська 17/II.**

Пильомбування й вишанування зубів без болно. Штучні зуби в каучуку і золоті на американську систему. Пациєнтів з провінції полагоджуються в найкоротшому часі. II. Т. урядовцем і студентом значна зинка. 1822 Полекши в слатах. 4—5

— **Для церковних хорів на СЯТА!** **ХРИСТОС ВОСКРЕС** на мішаний хор 16 різних авторів, ціна зол. 2-50. **АНГЕЛ ВОПІЯЄ** на мішаний хор 5 авторів, ціна зол. 2-50.

Набути можна у всіх наших книгарнях у Львові або у Івана Охримовича, Львів. 1852 Доміканська II. партер. 2-3

Святочний транспорт, вже надійшов! **НА РАТИ** **Тел. 15-70** **Обув—Одіж—Сукно** поручає українська фірма **РЕГУЛЯТОР** **Львів, Ринок ч. 43.**

— **Весняні Плащі**, костюми, вовняні ким виборі **ЦЕЦИЛІЯ ГАН**, **Львів, площа Снопьки ч. 1а, проти кіна Марусенька.** Полекши в слатах. Приймає також замовлення з власних і притесених матеріалів. 6—10

Присипайте передплату!

— **ПОТРІБНИЙ** сейчас інструктор для 3 учеників — з 1, 3 і 5 класів гімназії. Зголошення на адресу: о. Володимир Вергун в Коломиї, вул. Гетманська ч. 45.

— **СТУДЕНТ** університету — Німець уділить лекції німецької мови, також конферансі за мешкання і харч. Ласкаві письменні зголошення до Адміністрації для конферансі. 1846 1—1

— **ЛІКАР**, українець з 12 літньою практикою пошукує вигідного місця для вільної практики в Галичині, Волині, Подляшшу. Письменні зголошення Костополю Д-р Рошинський. 1872 1—3

— **НА** літній сезон, вже від 1. червня в кліматичній околиці кімната з кухнею + кімната з кухнею (для двох родин) або кімната з кухнею і 2 покої поодинокі до винайму. Ліс і ріка дуже близько. Ласкаві зголошення до парох. уряду в Висоцьку нижнім, п. Борня ко-ло Турки/Стр. 1875 1—3

— **ЦІЦЯ** руєнських качок 12 зол. тузін з опаківанням і портом висідає зараз за послплатою Василь Байовський, Вовків, Перемишляни. 1876 1—3

— **ПАНІА**, образована з доброї родини, з більшим посогом, вийде замуж за мужчину на висшій, ставновий від 35—50 літ найрадіше за лікаря, що хотів би осісти на провінції. Неаномові зголошення під „Віра“ до Адміністрації „Діла“. 1874 1—3

— **ЖІНКУ** з основним знанням куховарства, спосібну до ведення пенсіонату, прийму на літній сезон, можливо на стало. — Зголошення письменно з заповненням відбуту практик. Олена Грозикова в Дорі. 1871 1—2

XXXIII. Звичайні Загальні Збори Тов-а взаїмних обезпечень „Дністер“

відбудуться в четвер, 26. н. ст. травня 1927 о год. 10. рано у власній салі Товариства з слідуочим порядком нарад:

- 1) Відчитання протоколу з XXXII. Звичайних Загальних Зборів з дня 13. травня 1926
- 2) Звіт Дирекції і Надзірної Ради за XXXIV. адміністраційний рік (1926).
- 3) Відділу обезпечень від крадіж з вломом.
- 4) Звіт Ревізійної Комісії з внеском на уділення абсолюторії за XXXIV. адм. страційний (1926) рік.
- 5) Внесення Надзірної Ради в справі розділу надлишки за 1926 р.
- 6) у відділі обезпечень від крадіж з вломом в квоті зол. 1.745-42
- 7) у відділі обезпечень від крадіж з вломом в квоті зол. 125-42
- 8) Вибори: а) Почетного Президента на 8 літ (§ 17. статуту)
- б) 5 заступників членів Надзірної Ради на 1 рік (§ 36 стат.)
- в) 3 членів і одного заступника члена Ревізійної Комісії на 1 рік (§ 49. статута).
- 9) Інтерпеляції членів.

1877

Роман Сосновський
Президент.

XXIX. Звичайні Загальні Збори Кооперативного Банку „Дністер“

Товариства з обмеженою порукою у Львові

відбудуться в четвер, 26. н. ст. травня 1927 о год. 4. поноз. у власній салі Товариства у Львові, прх вул. Руський ч. 20. з слідуочим порядком нарад:

- 1) Відчитання протоколу з XXVIII. Звичайних Загальних Зборів з 13. травня 1926
- 2) Звіт Дирекції і Надзірної Ради з замкнення рахунків за XXXI. адм. істрійний рік (1926).
- 3) Відчитання звіту з ревізії переведеної Рев. Союзом Українських Кооперативів
- 4) Звіт Ревізійної Комісії з внеском на уділення абсолюторії Дирекції за XXXI. адм. рік (1926).
- 5) Внесення Надзірної Ради: а) в справі розділу анску за рік 1926 в квоті зол. 22.711-87.
- б) в справі визначення найвищої квоти кредиту, який може Товариство уділити одному членові.
- в) в справі визначення найвищої суми зобов'язань Товариства
- 6) Інтерпеляції членів.

1877а

Роман Сосновський
Президент.